

Webinarium Polskiego Towarzystwa Fitopatologicznego

26 października 2022 r.

Kierunkowe tendencje w Unii Europejskiej dotyczące ograniczania substancji czynnych środków ochrony roślin a konsekwencje środowiskowe i organizacyjne oraz zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego

**prof. dr hab. Marek Korbas, prof. dr hab. Marek Mrówczyński,
dr inż. Jakub Danielewicz**

m.korbas@iorpib.poznan.pl

Instytut Ochrony Roślin – Państwowy Instytut Badawczy, Poznań

Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 oraz (EU) 2015/408, począwszy od 2018 r., Unia Europejska wycofuje z katalogu dostępnych substancji czynnych te, które mają negatywny wpływ na układ endokryny człowieka i zwierząt stałocieplnych. W latach 2020 i 2021 roku Komisja Europejska wycofała substancje czynne zarówno z grupy fungicydów jak i herbicydów oraz zoocydów. Zgodnie z rozporządzeniami wykonawczymi Komisji Europejskiej m.in.: UE 2020/1280, UE 2020/1498, UE 2020/2087. wycofano benalaksyl, tiofanat metylowy, mankozeb. W roku 2021 na mocy rozporządzenia UE 2021/1450 określono również datę wygaśnięcia zezwolenia dla substancji czynnej prochloraz. Wyżej wymienione substancje czynne stanowią ważne narzędzia stosowane zarówno przez wielkoobszarowych plantatorów jak i np. działkowców, zajmujących się produkcją warzyw i owoców na własne potrzeby. W najbliższych latach może dojść do wycofania kolejnych substancji czynnych, w odniesieniu do fungicydów są to substancje czynne m.in. z grupy triazoli (DMI). Substancje czynne z tej grupy stanowią w uprawie upraw rolniczych, ogrodniczych i warzywnych fundament ochrony przed grzybami chorobotwórczymi wielu gatunków roślin. W wielu przypadkach wycofanych substancji czynnych nie da się zastąpić w pełnym zakresie ich działania. Jedyną nadzieją jest to, że pojawiają się nowoczesne substancje czynne z tej grupy, a także ważnym jest fakt, że substancje czynne z grupy karboksamidów (SDHI) stanowiąc będą asortyment środków uzupełniających lukę powstałą po wycofaniu ww. substancji czynnych.